

Akmiņš i strauts

— Kur steidzīs taidā trokā naprētā
— I trūksni taisi sovā nōdobā:
— Tá sanasumu duļķī izplyusdams,
— Tá krostūs dziļus rūbus skolōdams,
— Tá naaugleigōs smiļktīs izseikdams —
— A as tá stōvu symtim godu jau! —
Palāks akmiņš soka ceļojūšam strautam,
Nu pavasara straujīm polym rautam,
Nu ceļōtōja kaislom ilgom skautam...
— As ceļūs vodu upi izplyudušu,
— As spierdzynoju dryvu izkoltušu
— I prīcynoju sirdi nūskumušu...
— Daudz dzeiveibom muns iudiņš velgmi dūd,
— Daudz puču munūs krostūs zīdāt prūt,
— Daudz izslōpuši vāsu molku rūd...
— A tu tá laika zūba izkurtiejš,
— Ai puteklīm i sylnom apsyubiejš,
— Tik patš deļ sevá vītu izguliejš,
— Par speiti jaunōs dzeivis laikmetam,
— Vāļ stōvi tá i naderi nikam! —
Teic skaidrīs strautenš cītam akminām.

Na tys, cik godu mās tá dzeivōjuši,
A kaidus dorbus asom dariejuši. —
Tys myužā sver, cik asom peļniejuši.

«Olūts-6» 1944.g.

Ūzš i vylks

Meikstijōs ataugōs atsaiedš
Ūzš
Pakrieslī likās.
Vylks iz vādara
Pīzašliučš —
Laizūtīs tacynoj slikys,
Dūmoj:
Kai kimūsu dzeivu
Reiklī
Dabōt par breivu?
Pōrdrūsi ōžam pīleidš klōt,
Snaudušū lūpu sōc pratynōt:
— Kryumus apškini,
Atkailynōji?
Navaru jāra sāv giuļ!
Streidātīs izaicynōji —
Tīsness grybu tāv bīt!
Tik esi mīreigs
I paklauseigs!
I naizatrauļ par vari . . ?
Dzeiveibys brīsmōs
Nazaudāj dvašu . . !
Palikš jau pōri:
Nogi
I rogi
Tāv pošam . . !

Dzintinī munā,
Kur iznīdej goru
I vōjinoj mīsu
Ar kimūsu līsu:
Vylks
Jiereņus gona
I
Ōžim lem tīsu.

«Latgolas Bolss» Nr.1065 1983.g.